

Nazismul

La început a fost Adolf Hitler. Adolf era un copil cinstit care nu avea o viață foarte interesantă. Tatăl său care era functionar la granița dintre Austria și Germania era un om foarte aspru și dominant. La vârsta de 14 ani lui Adolf i-a murit tatăl, și de atunci au început să se observe semnele de ură și viciozitate pe care avea să le manifeste mai târziu. Când avea 19 ani, Adolf a plecat la Viena, unde, vîșînd să devină pictor, a vrut să intre la o școală de artă dar a fost respins. În anii petrecuți în Viena, Hitler dezvoltă un puternic sentiment de ură pentru evrei și după spusele lui, tot acolo își formează și teoriile privind rasa supremă.

Primul război mondial lovea Europa precum o furtună și Hitler decide să se înroleze în armata germană. A fost un luptător îndârjit, dacă nu chiar nebun. Odată a capturat 21 de bărbați, fără a se folosi de armă, dar a fost rănit cu gaz de mustar și a stat foarte mult timp în spital pentru a se vindeca. Când a ieșit din spital războiul se terminase și oarecum slăbit Hitler a găsit o slujbă de curier în München. Aici el s-a întâlnit cu Partidul German al Muncii și a fost impresionat de ideile acestora.

Hitler nu a înființat acest partid, ci doar i s-a alăturat acestuia și mai târziu l-a dominat.

În 1919, la vârsta de 30 de ani, Hitler a depus un efort intens pentru partid, și datorită lui mișcarea a avut succes. El era unul dintre cei 7 membri din comitetul director al partidului. La început Hitler a împartit celorlalți membrii invitații pentru prietenii și familiile acestora dar puținii oameni li s-au alăturat. Însă cu timpul partidul s-a extins și au închiriat o pivniță de bere care putea găzdui 100 de oameni și care s-a dovedit a fi un foarte bun și provocator orator, el a descris acest moment în cartea sa autobiografică, *Mein Kampf*: "Am vorbit 30 de minute, și ceea ce, până atunci, eu doar simteam în sinea mea că pot face să fiu conștient de acest lucru, s-a dovedit a fi realizabil: Puteam să vorbesc! După 30 de minute mulțimea din camera aceea mică era electrizată și entuziasmul a fost dovedit de faptul că referirea mea la sacrificarea celor prezenți a dus la strângerea unei donații de 300 de marci".

În 1920 Hitler devine șeful propagandei de partid și susține organizarea primei întâlniri în masă a membrilor. Deși ceilalți conducători ai partidului

s-au opus organizării unei întâlniri în masă, aceasta a avut totuși loc. Se temeauă că revoluționarii Marxista ar putea veni la întrunire și ar distruge-o, dar Hitler asta își dorea. El a presupus corect că asta doar ar extinde mișcarea bazându-se pe frica germanilor de o revoluție comunistă.

Pe 24 februarie 1920, Hitler a intrat în sală unde a găsit 2000 de oameni care așteptau să înceapă întrunirea. Printre aceștia era un număr considerabil de comunisti care doreau să distrugă adunarea. La câteva minute după începerea discursului lui Hitler, comunistii au început să scandeze lozinci și astfel au stârnit târboiul, dar după cum sperase Hitler, comunistii erau prea puțini și astfel lozincile au fost acoperite de aplauzele celor adunați.

Apoi el a prezentat cele 25 de articole ale cu privire la Partidul German al Muncii, întrunirea a fost un succes.

"După aproape 4 ore sala începea să se golească și mulțimea, umăr la umăr, se îndrepta ușor spre ieșire, mi-am dat seama că principiile unei mișcări care nu va fi uitată niciodată se transmiteau printre oameni." (Mein Kampf)

Tot în 1920 Hitler a adus, ca simbol oficial al mișcării, swastika odată cu un nume nou: Partidul Național Socialist al Muncitorilor din Germania (pe scurt Partidul Nazist). La sfârșitul anului 1920 partidul număra deja 3000 de oameni.

În scurt timp Hitler și-a făcut un renume în Germania, ca fiind un om capabil să conducă țara și să o ferească de o revoluție comunistă similară cu cea din Rusia. Astfel, în 1921, Hitler s-a dus la Berlin să caute sprijin din partea celorlalte partide naționaliste. Ceilalți lideri ai Partidului Nazist erau însă sceptici, geloși și nu doreau ca Hitler să conducă partidul. Astfel, în timp ce el era la Berlin, ceilalți lideri au format o alianță cu un alt partid naționalist din Augsburg pentru a-l detrona pe Hitler. El a demonstrat încă o dată la Berlin capacitățile sale manipulative politice, iar pe 11 iulie 1921 s-a întors la München și a demisionat din Partidul Nazist.

Ceilalți lideri ai partidului și-au dat în curând seama de greșala făcută, demisia lui Hitler însemna pierdere avantajelor partidului și chiar distrugerea lui. Însa și Hitler și-a dat seama că fără el partidul va pieri și a trimis o scrisoare liderilor partidului prin care spunea că va veni înapoi doar dacă va fi numit președinte al partidului și va avea putere supremă. Partidul a supus la vot propunerile lui Hitler și în urma voturilor, 543 pentru și numai 1 împotriva sa, el a ajuns noul lider al partidului. Pe 29 iulie 1921 Hitler s-a prezentat multumii sub titulatura de "Führer", nume pe care-l va purta toată viața.

Pana in 1923 partidul numara 55.000 de membri si in noiembrie 1923 Hitler a condus "Beer Hall Putsch", miscare care a incercat sa doboare guvernul din Bavaria si eventual pe cel din Berlin, dar care nu a avut succes. Aceasta incercare a fost impiedicata de caderea economica care a lovit Germania. Sfarsitul a fost dramatic iar Hitler si alti lideri nazisti au ajuns la inchisoare. In inchisoare el a scris faimoasa autobiografie Mein Kampf. Scoaterea nazismului in afara legii a dus la cresterea popularitatii acestuia printre tineretul german. De cand a iesit din inchisoare si pana in anul 1933 a fost o perioada de liniste deplina in care nu s-a intamplat nimic cu exceptia faptului ca Partidul Nazist se extindea foarte repede.

In acesti ani s-a format organizatia Tineretul Hitlerist.

In 1933, datorita capabilitatilor de foarte bun politician ale lui Hitler, el si partidul sau au luat cu asalt guvernul si au format "Reich"-ul. Al treilea Reich. Probabil ultimul.

Bineinteles ca restul e stiut de orice student bun la istorie. Hitler a facut din Germania o adevarata masina de razboi si de asemeni a distrus casele, familiile si vietile celor pe care îi considera "rasa nepotrivita" din care faceau parte si evreii. A intreprins o actiune de ucidere in masa a milioane de oameni: evrei, polonezi, crestini si alte minoritati etnice sau religioase. Al doilea razboi mondial a destramat Europa, parte din Africa, Japonia dar mai ales marele invins Germania. Aceasta a insemnat sfarsitul nazismului.